

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luennot alkoivat syyskuun 28 p:nä vanhassa paikassa, Kulmakoulussa, Meritullink. 33, jolloin ensimmäisen esitelmän aiheena oli *Missä on kansamme pelastus?* Juhlasali oli täynnä hartaita kuulijoita. Toinen luento lokakuun 5 p:nä käsitteli aihetta *Kirkon syntysanat*.

Helsingin Ruusu-Risti-ryhmä piti ensimmäisen kuukausikokouksensa syyskuun 21 p:nä.

Ruusu-Risti-looshit ovat kaikkialla alkaneet toimintansa.

Ruusu-Risti-Nuoret Helsingissä ovat vuokranneet itselleen tilavan klubihuoneen Mikonkadun 2:ssa, jossa pitävät kerhokokouksiaan ja viettävät vapaita iltojaan.

Opistolan työ on täydessä käynnissä. Se on nyt muuttanut uuteen huoneustoonsa, Kaisaniemenk. 13.

Kulmakoulun toiminta alkoi säännönmukaisesti syyskuun 1 p:nä.

Ruusu-Ristin johtajan ulkomaanmatka on siirtynyt marraskuuhun. Sentähden ilmestyy tämä lokakuun numero omalla ajallaan, mutta mahdollisesti ensi numero on marras-joulukuun kaksoisnumero, ilmestyen marraskuun loppupuolella.

Painosta ovat ilmestyneet P. E:n kaksi uutta kirjaa: *Kuka auttaa meitä kuolemassa?* ja *Kristuksen tutkimaton rikkaus*. Ennen joulua ilmestyy kolmas kirja *Tähtikoulut*, joka kertoo ihmisen henkisestä kehityksestä.

Uusia kirjoja. Mystica on julkaissut Pekka Ervastian uuden kirjan: „Kuka auttaa meitä kuolemassa?“ Sisällys: I Usko ja kuolema, II Luonto ja ihmistahto kuoleman valtakunnassa, III Kuoleman kulttuuria, IV Vainajien auttajat, V Kristus ja kuolema, VI Kristuksessa kuoleminen ja VII Ruusu-Risti ja kuolema.

Kirja sisältää kiintoisia asioita, sellaisia, joita ei teosofisessakaan kirjallisuudessa ole aikaisemmin esitetty. Etenkin tätä P. E:n kirjaa lukiessa – joka enimmäkseen liikkuu kuoleman tuolla puolen – tulee kuin jonkunlaisella haikeudella ajatelleksi sitä suurta yleisöä, jonka uskonnollinen kasvatus on ollut miltei yksinomaan sokeata uskoa, umpimähkäistä totenapitämistä, ja jonka ajatus- ja tahtuelämä on senvuoksi jäänyt viljelemättömäksi henkisissä asioissa. Niinollen tällainen kirja on pakostakin uudisraivaajan välttämätöntä työtä. Kirjan ja sen tekijän on vedottava lukijan siveelliseen tahtoon. Lukijalta kaiken aikaa ikäänkuin kysytään: tahdotko päästä tietämättömydestäsi, sokeasta uskostasi ja ristiriidoistasi? *Tahdotko?* Tämän tunsin selvästi kirjaa lukiessani. Ja koska ilman tahtoa, ilman tahtomista, ei pääse mihinkään henkisessä elämässä ja sen vaikeuksissa, niin sentähden iloitsen ja olen kiitollinen tekijälle, joka on kyennyt tällaisen kirjan synnyttämään.

J. R. H.

Heimopäivät. Suomalaisuuden liiton sukukansaosaston aloitteista toimeenpannaan vuotuiset heimopäivät lokakuun kolmantena lauantaina ja sunnuntaina Suomessa, Eestissä ja Unkarissa. Tänä vuonna siis lokak. 18 ja 19 p:nä.

Toivottavasti tämäkin työ valmistaa maaperää suuremmalle veljeydelle, sanokaamme Europan Yhdysvaltojen toteutumiselle.

Teosofin sisältörikkaassa syyskuun numerossa on A. A. Astalalta kirjoitus „Suunnan selvittelyä“, joka todistaa, että Suomenkin T. S:ssä nyt puhaltavat raikkaammat tuulet, ulkomailta tulleina. Kirjoittaja jakaa teosofit kahteen ryhmään – niihin, jotka seuraavat auktoriteetteja ja muodostavat koulukuntia (Blavatskyn, Besantin, Leadbeaterin, Steinerin, Ervastin), ja niihin, jotka eivät luota ilmestyksiin, vaan omaan järkeensä ja „pyrkivät kirvoittamaan jumalviisautta, ihmisen sisäistä valoa omista sisäisistä lähteistä“. Nämä viimeainitut lienevät saaneet herätyksensä Krishnamurtilta. Tämä on kaikki hyvin, ja jos nuo mainitut koulukunnat kaikki mahtuisivat Teosofiseen Seuraan, olisi sekin kaunista. Semmoinen ehdotus tehtiin Suomesta päin T. S:n keskushallitukselle Adyarissa Steiner-kriisin aikana, mutta lienee silloin ollut ennenaikainen. Kuitenkin vanha teosofi kaipaa sekä A. A. Astalan että ulkomaalaisista uudenaikaisista älykkään heränneistä arvostelusta erästä seikkaa, sitä nim., että kirjoittajat kysyisivät omantunnontarkasti – itseltään ja toisilta, – mitä varten Teosofinen Seura – vai sanoisimmeko: teosofinen liike – alkuaan perustettiin. Sitäkö varten, että olisi olemassa täysin puolueeton ja suvaitsevainen lava, jolta kaikki saisivat vapaasti julistaa omaa viisauttaan? Vai sitäkö varten, että mainitulta lavalta kuuluisi ihmiskunnan Viisaimpien ääni? Edellisessä tapauksessa T. S. epäilemättä olisi viisaampi jäseniään, koska se asettuisi hiljaisen kuuntelijan asemaan. Mutta jälkimäisessä tapauksessa sekä seura että seuran jäsenet asettuisivat Korkeamman palvelukseen: julistamaan sitä totuutta, jonka ihmiskunnan viisaimmat yksilöt ovat saavuttaneet. Mistähän olisi maailmalle suurempaa hyötyä ja mikähän lienee ollut teosofisen liikkeen alkuunpanijain tarkoitus?

(Ruusu-Risti 1930 Lokakuu N:o 8, s. 323-324)